

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 579/12
Дана 19.09.2013.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судским саветником Драганом Максимовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А., ..., ... против тужене Народне скупштине Републике Србије, ради поништаја Одлуке о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, број 111/09) у делу у коме су изабране судије Прекршајног суда у Краљеву, са заинтересованим лицима: Б.Б., В.В., Г.Г., Д.Д., Ђ.Ђ., Е.Е., Ж.Ж., З.З. и И.И., сви изабране судије Прекршајног суда у Краљеву, у предмету избора судија, након одржане усмене јавне расправе дана 19.09.2013.године, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.09.2013.године, донео је

ПРЕСУДУ

1. Тужба СЕ ОДБИЈА.
2. ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова спора.
3. УСВАЈА СЕ предлог тужиље за ослобођење од плаћања судске таксе.

Образложење

Оспореном Одлуком о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности у делу, бирају се за судије Прекршајног суда у Краљеву: Б.Б., судија за прекршаје општинског органа за прекршаје у Трстенику, В.В., судија за прекршаје општинског органа за прекршаје у Краљеву, Ј.Ј., судија за прекршаје општинског органа за прекршаје у Краљеву, К.К., судија за прекршаје општинског органа за прекршаје у Трстенику, Г.Г., судија за прекршаје општинског органа за прекршаје у Краљеву, Л.Л., судија

за прекршаје општинског органа за прекршаје у Краљеву, Д.Д., судија за прекршаје општинског органа за прекршаје у Варварину, Ђ.Ђ., судија за прекршаје општинског органа за прекршаје у Краљеву, Е.Е., судија за прекршаје општинског органа за прекршаје у Краљеву, Ж.Ж., судија за прекршаје општинског органа за прекршаје у Краљеву, З.З., судија за прекршаје општинског органа за прекршаје у Краљеву и И.И., судија за прекршаје општинског органа за прекршаје у Врњачкој Бања.

У тужби, поднетој овом суду 12.01.2012.године, поднеску о уређењу тужбе од 02.04.2013.године, поднеску од 10.04.2013.године, тужиља је оспорила законитост Одлуке туженог органа о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, број 111/09) у делу у коме су изабране судије Прекршајног суда у Краљеву из свих законом прописаних разлога, тражећи да суд тужбу сматра благовремено поднетом, јер је након подношења тужбе решењем Уставног суда Уж-1098/2012 од 28.03.2013.године (погрешно наведено 05.04.2013.године) дата поука да против оспорене одлуке може у року од 30 дана од пријема решења поднети тужбу Управном суду ради оцене законитости оспореног акта. Наводи да је благовремено поднела пријаву за избор судија по Огласу за избор судија у судовима опште и посебне надлежности, објављеном у „Службеном гласнику РС“, број 52/09, и то за избор за судију Прекршајног суда у Краљеву, као и да је пуних 7 година обављала дужност судије за прекршаје у Општинском органу за прекршаје Врњачка Бања, (укупно 27 година стажа на правним пословима, правосудни испит је положила 1989.године). Указује на неправилну примену прописа од стране Високог савета судства, при предлагању кандидата за избор, и то одредбе члана 49. и 107. Закона о судијама, одредбе члана 5., 6., 9. и 15. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности кандидата за избор судија и председника судова и одредбе члана 181., тада важећег, Пословника о раду Народне скупштине РС. Високи савет судства није сагледавао стручност према основним и допунским мерилима, оспособљеност није оцењивао на основу вредновања рада кандидата и тужиље и мишљења седница судија у органу за прекршаје и веће за прекршаје, као и да достојност тужиље и осталих кандидата није оцењивао на основу мишљења седнице судија орган у коме је тужиља вршила дужност. При томе није рангирао кандидате који су обављали дужност судија за прекршаје у органу за прекршаје Краљеву, већ је рангирао само кандидате који су конкурисали из других органа и организација и није предложио за избор ни једног кандидата са сачињене ранг листе већ је, без рангирања и без примене прописаних критеријума олако, самовољно и незаконито оценио да тужиљу не треба предложити за избор. Због пропуста у процедури предлагања кандидата од стране Високог савета судства и

Одбора и чињенице да је Народна скупштина само прихватила предлог у целини не оспоравајући ни један предлог, сматра да је оспорена Одлука о избору судија незаконита.

У речи на усменој јавној расправи, поред наведеног, тужила је истакла да је у доношењу предлога одлуке за избор судија на трогодишњи мандат учествовао председник Високог савета судства који је на ту функцију незаконито изабран, позивајући се на одлуку Уставног суда објављену у „Службеном гласнику РС“, број 124/2012 од 29.12.2012.године. Предложила је да суд поништи оспорену Одлуку у делу којим је извршен избор судија Прекршајног суда у Краљеву и наложи Високом савету судства да предложи Народној скупштини Републике Србије да се тужила изабере за судију Прекршајног суда у Краљеву. Тражила је трошкове спора, а за случај неуспеха у спору предложила је да суд тужиљу ослободи плаћања судске таксе. Уз тужбу и поднеске је приложила допис Високог савета судства број 7-00-00321/2010-01 од 23.09.2010.године, норму судија Општинског орган за прекршаје Врњачка Бања са прерачуном према присутности на послу, податке о норми, ажурности и квалитету рада кандидата Општинског органа за прекршаје К.К., Б.Б. и З.З., решење Прекршајног суда у Краљеву IV дел. 99/2010 од 28.01.2010.године, пријаву за избор судије са личним подацима, допис упућен Високом савету судства 24.12.2012.године и решење Уставног суда Републике Србије број Уж-1098/12, а на усменој јавној расправи одлуку Уставног суда објављену у „Службеном гласнику РС“, број 124/2012 од 29.12.2012.године и фотокопију евиденционог картона Националне службе за запошљавање Организационе јединице Врњачка Бања.

У одговору на тужбу, тужена Народна скупштина Републике Србије је навела да је оспорена одлука донета у вршењу изборне функције Народне скупштине у складу са Уставом и законом, да иста није управни акт и да не може бити предмет управног спора у смислу члана 3. до 6. Закона о управним споровима. Позивајући се на члан 4., 99., 147., 153. и 154. Устава РС, члан 43. до 52. и члан 99. до 101. Закона о судијама, тужена истиче да из наведених одредби Устава и закона произлази да се изборни поступак за предлагање кандидата за избор судија који се први пут бирају на судијску функцију, спроводи у потпуности у ВСС који је, у складу са својим уставним положајем и начелом поделе власти, овлашћен да спроведе поступак, изврши избор кандидата и те кандидате предложи Народној скупштини. Одлучујући о предлогу Одлуке ВСС о избору судија, Народна скупштина одлучује о избору судија само из реда предложених кандидата, а при том, може оспорити избор појединих кандидата, али не може утицати на сам предлог Одлуке у погледу кандидата које предлаже ВСС, нити може имати увид у пријаве лица која нису изабрана за кандидате. Стога Народна скупштина доношењем Одлуке о избору судија на трогодишњи мандат у

судовима опште и посебне надлежности није могла да повреди право подносиоца тужбе, већ је исту донела у свему у складу са Уставом и законом. Предлаже да Управни суд тужбу одбаци као недопуштену у складу са чланом 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима.

Заинтересованим лицима, наведеним у уводу пресуде, достављена је тужба на одговор, али га она у остављеном року нису доставила.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. ЗУС-а, на којој су изведени докази увидом и читањем списка предмета органа, достављених уз одговор на тужбу, као и писмена достављених уз тужбу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, Управни суд је нашао да је тужба тужиле, која је поднела пријаву по огласу од 15.07.2009.године за избор судија, поднета од стране овлашћеног лица и благовремена, али да је неоснована.

Уставни суд Републике Србије је својим решењем Уж-1098/2012 од 28.03.2013.године одбацио уставну жалбу тужиле изјављену против Одлуке Народне скупштине о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, број 111/09), сматрајући да из одредби члана 198. став 2. Устава и одредбе члана 3. Закона о управним споровима, произлази да је подносилац уставне жалбе (тужилац) имао право да тужбом у управном спору побија Одлуку Народне скупштине о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште у посебне надлежности, иако о томе није био поучен од стране доносиоца оспореног акта, те да, сагласно одредби члана 18. став 1. Закона о управним споровима, у року од 30 дана од дана пријема овог решења, може поднети тужбу Управном суду, ради оцене законитости оспореног акта. Стога је суд нашао да је тужба поднета дана 15.11.2011.године Управном суду ради поништаја Одлуке Народне скупштине о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште у посебне надлежности („Службени гласник РС“, број 111/09) у делу у коме су изабране судије Прекршајног суда у Краљеву, благовремена.

Одредбама члана 100. Закона о судијама („Службени гласник РС“, број 116/2008, 58/2009 и 104/2009) прописано је да одлуку о броју судија и судија поротника доноси Високи савет судства, у складу са овим законом, у року од 30 дана од дана избора првог састава Високог савета судства, уз претходно прибављену сагласност министра надлежног за правосуђе (став 1.); избор судије, у складу са овим законом, извршиће се најкасније до 01. децембра 2009.године, изузев судија Врховног касационог суда који ће бити

изабрани у року од 90 дана од дана конституисања Високог савета (став 2.); судије изабране у складу са овим законом ступају на функцију 1. јануара 2010.године (став 3.); првим избором судије се сматра избор на дужност судије у складу са раније важећим законима. Именовање судије за прекршаје не сматра се првим избором (став 4.).

Чланом 47. Закона о судијама прописано је да избор судија оглашава Високи савет судства и да се оглас објављује у „Службеном гласнику Републике Србије“ и другом средству јавног обавештавања који покрива целу Републику Србију, а чланом 48. истог закона да се пријаве за избор подносе Високом савету судства, у року од 15 дана од дана објављивања огласа у „Службеном гласнику Републике Србије“ и да се уз пријаву подносе и докази о испуњавању услова за избор. Одредбама члана 43.-46. истог закона, прописани су услови за избор судије.

Одредбама члана 50. став 4. Закона о судијама прописано је да Високи савет судства предлаже Народној скупштини једног или више кандидата за избор на једно судијско место, а ставом 5. истог члана закона, да Одлука о предлогу Високог савета судства мора бити образложена.

Према стању у списима предмета, достављеним уз одговор на тужбу, Високи савет судства је на основу члана 47. Закона о судијама огласио избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији у „Службеном гласнику Републике Србије“, бр. 52 од 15.07.2009.године и у дневном листу „Политика“ од 15.07.2009.године. Након размотрених, благовремених и потпуних пријава кандидата који су се пријавили за први избор за судију на трогодишњи мандат, Високи савет судства је туженом органу доставио предлог Одлуке за избор судија на трогодишњи мандат бр. 06-00-34/2009-01 дана 17.12.2009.године, а дана 21.12.2009. године поднесак под истим бројем о исправци грешке учињене при писању наведеног предлога Одлуке. Даље, произлази да је Одбор за правосуђе и управу тужене Народне скупштине, по разматрању наведеног предлога Одлуке Високог савета судства и претресу на седници одржаној 21.12.2009.године, поднео туженом органу извештај 09 бр. 119-3811/09, којим је констатовао да је предлог Одлуке Високог савета судства за избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији поднет од овлашћеног предлагача и предложио је да тужени орган исти усвоји.

У члану 51. став 1. Закона о судијама прописано је да Народна скупштина бира судију, који се први пут бира, међу кандидатима које је предложио Високи савет судства, а ставом 2. овог члана, да се Одлука о избору из става 1. овог члана објављује у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Поступајући у оквиру својих изборних права, прописаних чланом 99. став 2. Устава Републике Србије, тужена Народна скупштина је на Седмој седници Другог редовног заседања у 2009. години одржаној 21., 22., 23., 24., 28. и 29.12.2009. године, након заједничког јединственог претреса о предлогу Одлуке за избор судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности, већином гласова народних посланика (од 135 присутних народних посланика, 132 су гласала за) усвојио наведени предлог и на основу члана 51. став 1. Закона о судијама донео Одлуку о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности, која је према ставу 2. истог члана Закона објављена у („Службеном гласнику Републике Србије“, бр. 111/2009 од 29.12.2009. године).

По оцени суда, а имајући у виду наведено, оспорена Одлука у делу којим су изабране судије Прекршајног суда у Краљеву, донета је на предлог Високог савета судства, као независног и самосталног органа који обезбеђује и гарантује независност и самосталност судова и судија према члану 153. Устава Републике Србије, у складу са цитираним прописима и као таква није донета на штету тужиоца.

Суд је ценио наводе тужбе, којима се спори поступак који је претходио доношењу предлога Одлуке Високог савета судства, и поступак који је претходио њеном доношењу, али је нашао да нису од утицаја на друкчије одлучивање, јер је предмет оцене у овом управном спору Одлука Народне скупштине у делу којим су изабране судије Прекршајног суда у Краљеву.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, као и доказе приложене уз тужбу, поднеске и на усменој јавној расправи, али је нашао да се њима не доводи у сумњу законитост оспорене Одлуке у делу, јер је тужени орган исту донео у вршењу изборне функције на основу Устава и Закона о судијама, већином гласова народних посланика на Седмој седници Другог редовног заседања у 2009. години, одржаној 21., 22., 23., 24., 28. и 29.12.2009. године, према записнику у списима предмета органа.

Стога је, Управни суд, налазећи да закон није повређен на штету тужиље, применом одредбе члана 40. став 1. и став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Тужиља је тражила трошкове управног спора, али обзиром да није успела у спору, суд је применом члана 66. и члана 67. ЗУС-а и члана 151. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11) који се примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

Како је тужиља тражила да је суд за случај неуспеха у спору ослободи од плаћања судске таксе наводећи да је незапослено лице без прихода, о чему је доставила

доказ, евиденциони картон Националне службе за запошљавање Организационе јединице Врњачка Бања, ценећи вредност меродавну за наплату таксе и чињеницу да је тужила незапослено лице, Управни суд је нашао да су испуњени законом прописани услови за ослобађање од плаћања таксеног обвезника у смислу одредбе члана 10. и члана 11. Закона о судским таксама, па је одлучио као у ставу трећем диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.09.2013.године, I-2 У 579/12

Записничар
Драгана Максимовић,с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ